

mer og behov det enkelte menneske har, og hvad det skal have hjælp til for at få hverdagen til at fungere.

Det er den udredning, som i dag foregår i 14 forskellige amter. Man kan sige, at det, hvis det enkelte amt havde opfundet den dybe tallerken, ikke er sådan i dag, at udredningen informationsmæssigt bliver spredt til de øvrige amter, så alle borgere i Danmark kunne få gavn af det.

Det får vi nu med den nye organisation i VISO. Der får vi simpelt hen et overblik, så vi i den grad kan formidle information om, hvordan vi kan etablere gode løsninger også på handicapområdet.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Hvis jeg eller en fra min familie kører galt og pludselig er invalid, står vi over for et problem, som vi ikke kender noget som helst til. Vi kunne givetvis sætte os ned og læse en lovgivning, men den ville sandsynligvis være så overordnet, at vi ikke kunne forstå, hvad det betød for præcis vores situation. Der skulle inddrages noget praksis, der skulle inddrages noget viden om, hvordan tilbuddene fungerer i virkeligheden. Det er det, som jeg mener må være noget i retning af en udredning.

Derfor vil det der med henvisninger til, hvor jeg kan gå hen og læse i lovgivningen, og hvor jeg kan finde oplysningerne, ikke være det, der vil hjælpe mig, hvis jeg pludselig står i en situation, hvor jeg skal have noget hjælp, men ikke ved, hvor jeg kan få den fra, fordi jeg står i en meget speciel situation.

Jeg kunne godt tænke mig at få Venstres principielle holdning til, hvor meget borgerne skal kunne få af råd og vejledning fra VISO. Skal VISO kunne gå ind i de her konkrete tilfælde og sige: Med lige præcis det problem, du har, er praksis sådan, og der vil være de her forskellige tilbud?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

I de meget specialiserede og komplicerede sager, eksempelvis en ung mand, der er kørt galt og har fået en hjerneblødning og derved er blevet eksempelvis lam i dele af kroppen, skal VISO selvfølgelig ind, hvis kommunen ikke kan håndtere problemstillingen. Det vil givetvis i de fleste tilfælde være sådan, at VISO her skal ind med vejledning, rådgivning og en udredning af det enkelte menneskes situation. For spørgsmålet er,

hvordan vi kan samle kræfterne om at give det bedst mulige tilbud. Det er netop derfor, vi etablerer VISO.

Formanden:

Tak til hr. Hans Andersen. Så er det fru Lotte Bundsgaard som ordfører.

Lotte Bundsgaard (S):

Tak til SF for at starte den her debat.

Det er en vigtig debat, for vores samfund skal kendes på den måde, vi behandler vores svageste. Et godt samfund er kun et godt samfund, hvis de svageste mennesker i vores samfund oplever, at fællesskabet også er der for dem.

Vores velfærdssamfund skal være en trampolin, ikke en hængekøje for samfundets svageste. Vores velfærdssamfund skal give mennesker frihed til at kunne vælge det liv, de gerne vil leve. Ikke kun den indskrænkede liberalistiske frihed, som kun de stærkeste mennesker kan benytte sig af, men en frihed, der gør, at også mennesker med sociale problemer kan vælge et liv uden sociale problemer. Det er det, lovgivningen og prioriteringen af vores fælles penge skal bygge på, men det er ikke nok, at lovgivningen bygger på det. Hvis lovgivningen ikke bliver ført ud i livet, eller hvis pengene til at føre lovgivningen ud i livet ikke følger med, nytter lovgivningen ikke meget.

Her halter det desværre indimellem. Alt for mange mennesker har oplevet, at de på grund af en presset økonomi i kommunerne ikke altid får den behandling, de burde få. Alt for mange mennesker har oplevet, at vores regering taler og taler om god socialpolitik, men når det kommer til stykket, agerer de ikke i overensstemmelse med det. Når det kommer til stykket, fører regeringen en økonomisk politik, der presser kommunalpolitikkerne til nogle gange at skære lidt for meget i de sociale budgetter. Og hvem går det ud over? Det går ud over de svageste mennesker i dette samfund, dem, der netop har brug for fællesskabets hjælp.

Desværre ser det ud, som om regeringen har tænkt sig at fortsætte ad samme spor. Den store velfærdsreform om struktur, som regeringen har indgået alene sammen med Dansk Folkeparti, går i samme retning. Og hvorfor så det?

Kl. 11.30

Lad os starte med retssikkerheden i strukturreformen: Er vi sikre på, at retssikkerheden for det enkelte menneske er intakt? Desværre ser det ud, som om den godt kan lide skade under